

Serbian: An Appeal to Roman Catholics

Apel vernicima Rimokatoličke crkve

Duncan Heaster

Postoji u katoličanstvu jedan konzervativizam kontrole svega koji je privlačan mnogim ljudima. Ne raspravlja se o istini, već se prihvata dogma. Riskantne, uzbuđujuće, izazovne lične teme koje nastaju iz direktnog odnosa sa Ocem i Sinom nikada nisu dozvoljene. To je jedan oblik islama - „podložnost“ jednoj ideologiji, jednom sistemu misli, jednom autoritetu, jednom nasleđenom odnosu i pogledu na svet za koji se pretpostavlja da je ispravan, bez obzira na to da li ga neko lično prihvata ili ne. Značenje i vrednost pojedine ličnosti postaje smrvljeno pod građevinom jedne očajnički neophodne uniformnosti i konformiteta. U ovom smislu, katolicizam, islam i komunizam, u stvari i mnoge druge religije i političke filozofije, imaju mnogo toga zajedničkog. Nasuprot tome, uistinu, hrišćanstvo zasnovano na Bibliji stavlja veliki naglasak na značenje i vrednost pojedinca. Isus je ispričao priču o pastiru sa 100 ovaca, koji gubi jednu od njih. On ostavlja 99 u divljini, i odlazi da traži onu izgubljenju. Većina pastira bi pomislila da je gubitak od 1% sasvim u redu. Ali ovaj pastir - koji predstavlja Isusa - je veoma neobičan. On je obuzet strašću spasavanja pojedinca. A ta jedna izgubljena ovca predstavlja vas i mene. Da, znam, verovatno mislite da ste, zato što ste pripadnik neke crkve, zbog toga u redu, i da uopšte niste izgubljeni. Ali u našim srcima, mi znamo istinu - da nijedna ljudska organizacija ne može rešiti duboka osećanja izgubljenosti i usamljenosti koja mnogi katolici osećaju u sebi. U mnoštvu ljudi koji nedeljom ulaze u crkvu, toliko ih je mnogo koji osećaju da su izgubljeni... jednostavno izgubljeni. Njihovi stilovi života, reči i čak pogled u njihovim očima pokazuju da je to istina. Nijedno izvođenje rituala ne može ovo promeniti. Ali dolaženje Isusu lično, učenje o Njemu direktno iz Biblije... ovo može i zaista radikalno menjati ljudski život u praksi.

Može se tvrditi da se pripadnici rimokatoličke crkve obraćaju Bibliji da opravda njihove rituale i dogme. To je istina; ali je takođe istina da ljudi mogu opravdati bilo šta iz bilo koje knjige, uključujući Bibliju. Jedan vodeći katolik, Rejmond Braun S.S., objašnjava: „Po shvatanju rimokatoličke crkve jedno crkveno korišćenje Svetog pisma pokazuje kako se neki odlomak odnosi na život crkve, ali ne pokazuje nužno šta je autor mislio kada je taj odlomak pisao“ u svojoj knjizi ("Jovanova poslanica", str.208). Drugim, jednostavnijim rečima rečeno: „Mi gledamo na naš crkveni život, naše rituale i dogme, i uzimamo bilo koji stih iz Biblije, čak i očigledno izvan konteksta, da opravdamo ono što činimo“. Ako pročitamo ili iskoristimo biblijski tekst na ovaj način, onda je tumačenje cinika, da „se sve iz Biblije može dokazati“, stvarno istina. U jednom trenutku možemo iskoristiti Bibliju da opravdamo holokaust (kao što je to učinila katolička crkva); sledećeg trenutka možemo iskoristiti Bibliju da opravdamo pacifizam. Mi nikada nećemo doći do Božije istine ako koristimo Njegove „reči istine“ (kako ih On

naziva) na ovaj način. Mi moramo čitati Bibliju i pokušati razumeti šta su inspirisani autori stvarno hteli da kažu; i, bez obzira na to da li nam odgovara ili ne, težiti da živimo svoje živote onako kako nam Bog stvarno poručuje. Ovo je čudo „inspiracije“ - da reči koje čitamo u Bibliji, crni otisak na belom papiru, jeste uistinu Bog koji govori direktno nama, ne preko bilo kojeg sveštenika, ne preko ili kroz bilo koga ili bilo šta - već Bog Svemogući govori direktno *vama*.

Tako bismo mi želeli da vas ohrabrimo da čitate Bibliju *za sebe*. Niko to ne može da uradi za vas - nijedan sveštenik, crkva, ljudska organizacija. Naravno, to je nešto zastrašujuće - suočiti se sa Bogom sam, kroz stranice Njegove reči. Kada je Bog želeo da se obrati Svom narodu Izraela direktno, On ih je okupio ispred planine Sinaj i sišao da im se obrati. Ali su oni bili uplašeni, i želeli su da imaju posrednika. I to je tako sa mnogim ljudima - najradije će se sakriti ispod hijerarhije sveštenika i biskupa, nego doći pred Boga Samoga. Samo je jedan posrednik između Boga i nas - a to je „čovjek Isus Hrist“ (1 Timoteju 2:5). Ne treba nam sveštenik, Marija, crkva itd da posreduje za nas. To znači da se možete moliti Bogu direktno, kroz Isusa - svojim sopstvenim rečima, ne onima koje vam neko kaže da izgovorite.

Vidite, Bog Sam, Bog koji stvarno postoji, negde iza milijardi kilometara svemira, iza svih galaksija... taj Bog koji je stvarno biće, a ne jedna ideja, ne neka crna kutija u našem mozgu koju nazivamo „Bogom“... taj Bog poziva *vas* da imate lični odnos sa Njim. I On želi da vi spoznate Njega, da Ga upoznate, da Ga uzmete kao Oca. I kao i u svakom ličnom odnosu, ovo zahteva ličnu komunikaciju. Ne odlaženje u neku zgradu i izgovaranje reči koje vam kažu da izgovorite. Već dolazak k Njemu, u tami vaše sobe, ili usred dana, u vašoj kancelariji ili kuhinji, izgovaranje vaših sopstvenih reči, traženje da On otkrije Sebe *vama*, izjavljivanje vaše ljubavi prema Njemu, verovanje u Njega i želja da Ga bolje upoznate... I ako činite ovo, On će čuti vaše molitve i otkriće vam se. I na kraju, vi ćete poželeti da budete kršteni u Njegovom Sinu. Možda razmišljate „Krštenje? Ja sam kršten kao dete! Ja sam u redu!“ Prema Bibliji, krštenje je nešto što čini odrasla osoba, kada po svojoj slobodnoj volji odluči da se želi identifikovati sa smrću i uskrsnućem Isusovim. Reč „krštenje“ kao reč znači potpuno uranjanje u vodu - jer kada smo ispod vode, mi smo povezani sa smrću (ukopom Isusovim), a kada izađemo iz vode, mi smo povezani sa Njegovim uskrsnućem. Tada smo istinski ujedinjeni sa Njim, „u Hristu“ kako to Biblija kaže, i mi imamo sigurnu i definitivnu Nadu u večni život sa Njim kada se On vrati na zemlju. Ako stvarno verujete u ovo, to vam daje divnu perspektivu u životu.

Bez obzira na to da li smo srećni ili nesrećni u ovom životu, zdravi ili bolesni, bogati ili siromašni, to je sve samo za ovaj život - naš stvarni život, večni život, je ono čemu se radujemo, što daje jednu drugačiju perspektivu našem sadašnjem ljudskom iskustvu. Naravno, večni život je teško zamisliti - ali samo pokušajte, na trenutak. Jer to je ono što vam Bog nudi. Kao dete, obično sam mislio o ovom životu kao o samo nekoliko milimetara, u poređenju sa večno dugim kanapom, koji

se proteže dalje i dalje i dalje i dalje... i dalje. I još uvek ne mogu da smislim neki drugi način da razmišljam o tome. Ali stvar je u tome, ovo je život Kraljevstva Božijeg, ne život kakav sada poznajemo - što i ne bi bila neka nagrada! U stvari, živeti večno sa našim sadašnjim iskustvom o životu bilo bi najpre jedna kazna. Ne, večni život koji Bog nudi nije samo večan, to je život koji On i Isus sada žive, život večne radosti i ispunjenosti i krajnjeg značaja. I mi ga možemo početi živeti... upravo sada.

Pa, šta dalje? Mi iskreno želimo da pomognemo ljudima da spoznaju Boga. Pa tako mi želimo da vam ponudimo jednu besplatnu knjigu koja se zove Osnove Biblije koja sistematično objašnjava osnovne stvari o Bogu u skladu sa Biblijom.

Dovoljno je da upišete vaše podatke na narudžbenicu i pošaljete na adresu:

Bible Basics

P.O.Box 3034

South Croydon

Surrey CR2 0ZA

ENGLAND

Ime _____

Adresa _____

Ili pišite na E-mail info@carelinks.net

Ili posetite naš sajtove www.biblebasicsonline.com i www.carelinks.net